

સલામી સવારની..

કરો આદેશ ખાતાં વાર, કે ફંડની જરૂર છે!
શરૂ કરો ભરતી મેળા, કે ફંડની જરૂર છે!
જરૂર સંપાવતોની એવા, કે કરી દે કલ્યાણ-!!
બોલાવો અંબાણી બંધુને કે ફંડની જરૂર છે..
(રાષ્ટ્રીય કક્ષાની ટૈયારી)

શતાવધાન?! ભાવ તો બોલો!
અમે રહીએ છીએ - કરતું છે લીલામ -
સદા બે-ધ્યાન.. કચ્છનું રણ..!
(બહુ ભૂલી જવામાં જ મજા છે) કચ્છ નહીં વેંચા તો કુછ..)

ચિંતન

પ્રસન્ન મહિમુદ્દનેમકરવક્રમ દંબ્રાવતરા ત્વમુદમપિ સન્તરેત્તયવલ્લુમિમાલાહુલમ્ ।
ભુવર્ગમ્ મપિ કોપિતં શિરસિ પુષ્પવદ્ધાચ્છેજ્જ તુ પ્રતિનિ વિષ્ટ મૂર્ખજન ચિત્તમારાધયેત્ ॥
ભવ્દેહિ નીતિશતકનો આ શ્લોક છે :
'માનવી - મગરમચ્છ જેવાં ભયંકર ખાઉંદારાં પ્રાણીના મુખમાં દાઢ વચ્ચે પડેલોમથિને બળપૂર્વક ખેંચીને કાઢી શકે, ભયંકર ઉછળતાં મોજાઓની હાથમાળા વાળા સમુદ્રને પણ તરી શકે, ગુસ્સે થઇ છંદેડાયેલા સાપને પણ શાંત કરી ફૂલની માફક માથાં પર ગ્રહણ કરી શકે, પરંતુ-દુરાગ્રહી-જક્ષી-હઠીલા-મૂર્ખ સ્વાભાવના માનવીને પ્રસન્ન ન જ કરી શકે.'
અહીં કવિએ કેટલાક દુષ્ટ-અશુભ-મુશ્કેલ લાગતાં પરિક્ષા-કાર્યોની યાદી આપી છે આવાં અસંભવિત કાર્યો પણ કોઇ ચતુર-બુદ્ધિમાન-બળવાન પોતાના સાહસથી શિક્ષ કરી શકે, પરંતુ એ જ વ્યક્તિ કોઇ મૂર્ખ-વડબટા-અજ્ઞાન-જક્ષી વલણ ધરાવતી વ્યક્તિને પૂજા કરી, સુઘારી તેના વિચારોનું પરિવર્તન ન જ કરી શકે. જડ-અજ્ઞાની લોકો પોતાના સિમીત જ્ઞાનના વાડામાં જ પુરાયેલાં રહે છે. બીજું પણ કોઇ 'વિશ્વ' છે એ એમની સમજમાં જ આવતું નથી; એટલું જ નહીં આ પોતાની માન્યતા-અનુમાન એ 'સનાતન' સત્ય છે એમ કહી જ્ઞાની-સમજુને જ દોષિત માને છે. મૂર્ખના મનને સમજાવવું - પ્રસન્ન કરવું અશક્ય છે.

સુવિચાર

- તમારી પાસે એક સાચો (સુદામા જેવો) મિત્ર હોય તો સમજજો કે ઇશ્વરે તમને તમારા હિસ્સા કરતાં ઘણું વધારે આપી દીધું છે. - **મોસી બાપુ**
- નિષ્ફળતા જેટલી વહેલી આવે તો સફળતા પણ એટલી જ વહેલી આવશે જ. - **ગોર્ડન મુર (મહેલના સ્વામી)**
- 'હું જીવતા માટે બોકસીંગ સીંગમાં કચારેક જતો જ ન હતો, હું તો માત્ર લડવા જ જતો. જીવવાનું તો મારા મને અગાઉથી નક્કી કરેલું જ હતું' - **મહમદ અલી**
- સ્વર્ગમાં બે હસવાની છૂટ ન હોય તો મારે એવા સ્વર્ગમાં જવું નથી - **શાર્લો લેવિન**
- તમારા બીજ સ્વરૂપમાં જ અપાર આનંદ છુપાયેલો છે, જે દુ:ખની કુપાથી મળશે, સુખની કુપાથી નહીં મળે. - **બર્નમુન**
- રખડવા ભટકતા મંત્રીજ મળી જ જશે... ગુમરાહ તો એ લોકો છે જે દેરથી નીકળ્યા જ નથી - **સાહુભુવન શાહ**
- વિવાહ કરવા કરતા જિંદગી સામે હસવું એ માણસને ઘણું છાવે છે. - **સોનેકા (સંકલન : દીપક વી.આસરા)**

બોધ કથા

આજના સંતો-બાપુઓ ગામે ગામ આશ્રમ-મઠો બાંધી સમૃદ્ધિમાં આગેતા હોય છે અને 'લ્યાગી' જીવન જીવતા હોય છે હવે તો પગરખાં નહીં પહેરનારા સાધુઓ પણ 'વિદાર' કરવાને બદલે આશ્રમ બાંધી, હરીઠામ થઇ જાય છે. બેંક ઍક્સીટ, ફીક્સડ, જમીનો તો વધારામાં...
સ્વામી દયાનંદ સરસ્વતી એકવાર ધર્મ-પ્રચાર અર્થે ઉદ્દેશ્ય આપ્યા. ધર્મજ્ઞ અને સારા વ્યાખ્યાનમાં નિષ્ણાત ઠાવર રહી સ્વામીજીની સારી એવી સરભરા પણ હતી.
ચાતુર્માસ પૂર્ણ થતાં સ્વામીનો વિદાયનો વખત થયો. ઉદ્દેશ્યના રાણાએ સ્વામીજીને કહ્યું, 'સ્વામીજી! એક વિનંતી કરું?'
દયાનંદજીએ હકારાત્મક માથું ઢલાવી સંમતિ આપી.
રાણાજી કહે, 'રાજ્યની અગીર 'એકલિંગજી'નું ધામ છે આપ એ સ્વીકારી મઠનું સ્થાન સ્વીકારો.'
દયાનંદ સરસ્વતીએ જવાબ દીધો - રાજ્યનું!
આપની વિનંતીને હું માન આપી શકતો નથી એ માટે દિલગીર છું. હું અગીર સ્વીકારું તો તેની સાચવનામાં જ ડૂબી જઈ મારો ધર્મપ્રચારનો હેતુ માર્યો જાય! અને પછી હું આપનો-રાજ્યનો સેવક બનીવાન જ કહેવાઈ! આથી 'મઠન' બની પ્રલોભનામાં પડી મારે આત્મા વેચવો નથી.
Email - sureshchandrabbhatt18@gmail.com

કવિતા જેમ જેમ વંચાતી જાય તેમ તેમ શબ્દો જીવંત બની જાય છે અને શબ્દોમાં રહેતી વસંત મનમાં અનુભવાય છે, અને મન પ્રકૃલ્લિત બની જાય છે, અવાજનો રણકો બદલાઈ જાય નજર બદલાઈ જાય છે

આ ડાળ ડાળ જાણે કે રસ્તા વસંતના ફૂલો એ બીજું કંઈ નથી પગલાં વસંતનાં મલયાનિલોની પીંછીને રંગો ફૂલોના ટે, દોરી રહ્યું છે કોણ આ નક્શા વસંતના. આ એક તારા હૈયેને બીજે ચમન મઠી જાણે કે બે પડી ગાય ફાંટા વસંતના... ઊંડી રહ્યા છે ચાદના અબીલ ને ગુલાલ હૈયે થયા છે આજ તો છાંટા વસંતના...

દટનાઓ, ગમા-અણગમા નીચે આપણે સારો આનંદ દબાઈ જાય ત્યારે આપણે પણ બહુ ડુંગોળીને, આધું હડસેલીને પેલો ધરનાયેલો આનંદ - મનની મોજ - હળવાશ - શોધવાં જરૂરી બની જાય છે.

કોઈને આ મનની મોજ જૂના સંસ્મરણો વાગોળતાં મળી જાય, કોઈને જૂનામિત્રો ભટકાઈ જાય અને મજબ પડી જાય. કોઈને પોતાના વતનની ગલી / શેરી કે નદી કિનારે જઈને બહુ તાવું થઈ જાય અને હૈયું ઉમરના કે સમયના બધા સીમાડા વટાવીને હવું એવું યજનગાઠ વાળું બની જાય.

કોઈ કોઈ વાર એવું પણ બને કે બહુ વખત પહેલાં બેચેલી ફિલ્મ કે નાટક ચાદ આવી જાય છે અથવા કચારેક વર્ષો પહેલા વાંચેલી મનગમતી નોવેલ હાથે ચઢી જાય અને સાથે સાથે આપણે પણ ફલેશબેકમાં સરી પડીએ. આપણા ઉપર પણ ચઢેલી ઘૂલ ખંખેરાઈ જાય. પીળાં પાંદડાં ખરી પડે અને લીલાછમ ફૂલાં પાંદડાં જાણે કે ફૂટવા માંડે... અને અનુભવાય કે,

“ઊંડી રહ્યા છે ચાદના અબીલને ગુલાલ હૈયે થયા છે આજ તો છાંટા વસંતના...”
તો આવી આ વસંતઋતુ હવે પૂરવહારમાં ચાલી રહી છે. નજર નાખીએ ત્યાં નવપલવિત વૃક્ષો / રંગીન ફૂલો / વાતાવરણમાં મીઠી સુગંધ / ખુશામુના આબોહવા / બેક ગ્રાઉન્ડમાં કોચલનો ટૂંકૂક, સંભળાઈ રહ્યો છે.

આપણે પણ એમાં સાથ પુરાવીએ...
મનમાં ઠાંડી ઠાંડીને ભરેલા પૂર્વજીવો રોષા કરીએ, થોડાક ખુલ્લા મનના થઈએ, થોડાક હળવા થઈએ ફરીએ, જૂના મિત્રોને શોધી કાઢીએ, હસી - હસીને તાળીઓ લઈએ, જૂની જગ્યાઓ પણ પહેરી જઈએ આઈસ્ક્રીમ ઝાપટીએ અને એના માથે 'સા' ડપકારીએ. અને 'વસંત-વસંત' બની જઈએ.
-rekhabhatt7a@gmail.com

રસ્તા વસંતના - રેખા ભટ્ટ

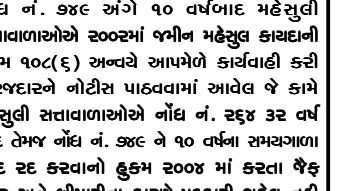
ટેકનિકલ કારણસર પક્ષકારને દાવા વિના ના રાખી શકાય : ગુજરાત હાઈકોર્ટ

સરકારના મહેસુલ વિભાગમાં ઘણા કેસોમાં તાજેતરમાં એવું જોવા મળે છે કે ખેડૂતોની જમીનમાં ૩૦ થી ૪૦ વર્ષ જુની ફેરફાર નોંધીને જુદા જુદા કાયદાની જોગવાઈઓ હેઠળ સીવીલજનમાં લેવા અંગે જીલ્લા કલેક્ટરશ્રી તેમજ મામલતદારશ્રી દ્વારા નોટીસો કાઢવામાં આવી હોય અને આવી નોંધો અંગે પક્ષકારને સ્વૂચાત કરવાની પૂરતી તક આપવા સીવાય આવી નોંધો સ્વ કરવામાં આવી હોય તેમજ તેના માલિક સરકાર સાથે ખેડૂતો કે પક્ષકારે કરેલ ૩૦ કે ૪૦ વર્ષ બાદ ગુમરાહની પડકારતી અપીલ સીવીલજન ડિવે એન્ડ લેવીઝના કાયદા અન્વયે સ્વ કરવામાં આવી હોય કોઈપણ કારણસર પક્ષકાર દ્વારા થયેલ વિલંબ માફ ના કરવાના કેસો ઘણા થવા પામેલ છે આવા કેસોમાં ગુણદોષ ઉપર પણ પક્ષકારોને સ્વૂચાત કરવાની તક આપવામાં આવતી ન હોવા ના કેસો પણ જોવા મળે છે. આવા કિસ્સામાં અગ્ર સચિવ મહેસુલ વિભાગના સત્તાવાળાઓએ કેસના ગુણદોષ ઉપર પક્ષકારોને સ્વૂચાત કરવાની તક આપવી જરૂરી છે.

નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટ આ મુજબનો સિદ્ધાંત આદિર હર્ષુભાઈ આજનાભાઈ વિરૂદ્ધ સ્ટેટ ઓફ ગુજરાતના કેસમાં પ્રસ્થાપિત કરેલ છે. સર્કેટ કેસમાં સાંજનભાઈના કુટુંબ દ્વારા કૌટુંબીક વ્યવસ્થાના ભાગરૂપ હિસ્સેદાર તરીકે ધારણ કરાયેલ જમીનનોના રુકડાઓમાં વિભાજન કરેલ જે અંગે વહેણી કરી જમીનની નોંધ ભાગે પડતા વહેણીદારે પોતાના નામે ૬ પત્રકે કરતા ૨૪-૮-૧૯૬૯ ના રોજ નોંધ પ્રમાણિત થયેલ તેમજ કુટુંબના સભ્યો હિસ્સેદાર તરીકે ઘણી બધી જમીનો ધારણ કરતા અને કાયદેસરનો કબજો ધારણ કરતા હતા અને ખેતી કરતા હતા. અસ્વદરના પીતરાઈ ભાઈઓ પૈકી

વાત કાનૂન કાયદાની...

-અધિન વી. ત્રિવેદી એડવોકેટ

તેમ છતાં ૨૦૦૪ ના હુકમને ૨૦૦૮ માં અસ્વદરે અગ્રસચિવ, મહેસુલ વિભાગ સમક્ષ વિલંબ માફીની અરજ સાથે ફેરફાર અરજ દાખલ કરેલ જે ના મંજૂર કરવામાં આવતા અસ્વદરે નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટમાં પીટીશન દાખલ કરેલ જેમાં નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટમાં સીંગલ જર્જે અસ્વદરની અરજ તાર્કાલિક કાઢી નાખવાનો હુકમ કરતા જણાવેલ કે ૩ વર્ષ બાદ વિલંબ માફીની અરજ દાખલ કરવામાં ઘણો જ વિલંબ થતા વિલંબ માફીના કોર્ષ મજબૂત તેમજ સળગા કરાણો આપેલ ના હોય સ્વ કરવામાં આવે છે.
(અનુસંદાન પાના નં. ૬ પર)

યુનિવર્સિટી ઓફ કેલિફોર્નિયાના વૈજ્ઞાનિક રીચાર્ડ કાર્બનના સંશોધન મુજબ દરેક છોડની પોતાની ઓળખ હોય છે, જ્યારે કોઈ ભય જણાય ત્યારે દરેક છોડ પોતાની આસપાસના પોતાના કલોનને કે સમાન જનીનવાળા છોડને એક ખાસ પ્રકારનો ઉડ્ડનશીલ વાયુ ઉડાવવામાં મુક્ત કરીને સાવચેત કરી દે છે

વનસ્પતિઓ અને માનવો વચ્ચે શું તફાવત છે? આવો પ્રશ્ન કરીએ કે વિચારીએ ત્યારે આપણે વાતોચીતો કરી શકીએ છીએ, સંદેશા પાઠવી શકીએ છીએ પણ વનસ્પતિઓ તેવું કરી શકતી નથી તેઓ મુખ્ય તફાવત ધ્યાનમાં લઈએ છીએ. હવે આ વાતમાં એવું કહી શકાય કે આપણે ખોટા છીએ અને હવે આપણે પુરતું જાણતાં નથી.

વર્ષ ૧૯૭૦માં એક વ્યક્તિએ દાવો કર્યો હતો કે એક છોડ સાથે ગુનેગારોની તપાસ વખતે લાઇડીટેક્ટર જોડાવામાં આવે છે તેવું મશીન બેરજા બાદ તેની પાસે કાપવાની કાતર લાવવામાં આવે છે ત્યારે આ છોડ દ્વારા ભય પ્રદર્શિત કરાતો હોય તેવો તરંગો લાઇડીટેક્ટર મશીન પર નોંધાયા હતા. આયું કેવી રીતે કે શા માટે બનતું હતું? તે એક સંશોધનનો વિષય હતા.

વર્ષ ૧૯૭૩માં દક્ષિણ આફ્રિકાના એક જીવશાસ્ત્રી લાયલે એવો દાવો કર્યો હતો કે વનસ્પતિમાં સંવેદનાઓ હોય છે. આ વાત જે તે સમયે સ્વીકારવામાં આવી ન હતી. આવી જ વાત એક ભારતીય વૈજ્ઞાનિક સતીશચંદ્ર બોઝ દ્વારા પણ કરવામાં આવી હતી.

કેનેડાના વૈજ્ઞાનિક કેલીલ "વનસ્પતિઓની રહસ્યમય દુનિયા" વિશે વાત કરતાં કહે છે કે વનસ્પતિઓ એકબીજાને સહકાર આપે છે, એકબીજાને સંદેશા પાઠવે છે અને નુકશાનકર્તા જીવો સામે યુદ્ધ પણ જાહેર કરે છે. વનસ્પતિઓ પ્રકાશ પ્રત્યે સંવેદનશીલ છે તેમ અવાજ અને ઘુબાટી પ્રત્યે પણ સંવેદનશીલ છે. અવાજ અને ઘુબાટીના તરંગો ધરતીમાંથી સારી રીતે વહન થાય છે. તેથી વનસ્પતિઓને દુકાળના આગમનની જાણકારી વહેલી મળે છે. વનસ્પતિઓ ઉપર તેમની આસપાસના વાતાવરણમાં રહેલા ભૌતિક તથા રાસાયણિક ઉદ્દીપકોની અસરો પણ થાય છે.

વૃક્ષો અવાજનાં તરંગોને પારખે છે અને તેનો પ્રત્યુત્તર પણ આપે છે. વેસ્ટર્ન ઓસ્ટ્રેલીયા યુનિવર્સિટીના વૈજ્ઞાનિકોએ લાઉડ સ્પીકર મુકીને મકાઇના છોડ પાસે અવાજના તરંગો વહેતા કર્યા ત્યારે મકાઇના છોડમાંથી પ્રત્યુત્તરમાં ક્લીકીંગ સાઉન્ડ પેદા કરવામાં આવ્યો જે વૈજ્ઞાનિકોએ સાંભળ્યો હતો.

બીજા એક પ્રયોગમાં ફિરોલ યુનિવર્સિટીના વૈજ્ઞાનિકોએ એક વનસ્પતિના મૂળને પાણીમાં ડુબાડીને પાણીમાં ૨૦૦ હર્ટ્ઝના અવાજના તરંગો વહેતાં કર્યા ત્યારે છોડમાંથી પ્રત્યુત્તરમાં તેટલી જ તરંગો લંબાઇના અવાજના તરંગો મુક્ત કરવામાં આવ્યા. શું અન્ય ભાગમાં અને નજીકના છોડને માહિતી પહોંચાડીને ભય બાહેર કરી દે છે. કાળીરાઇના છોડ પર કોઈ પતંગિયા ઇંડા મુકે ત્યારે કાળીરાઇના છોડમાં રાસાયણિક અને બંધારણીય ફેરફારો થાય છે. આવા ફેરફારો પતંગિયાના ઇંડા ઘસળી ખાતી ભમરીઓને આકર્ષે છે. ભમરીઓ આવીને હાનિકારક જીવોના ઊંડા ખાઈ જાય છે. આ રીતે દુષ્કર્મના દુષ્કર્મને આંતરિત કરવાની વાત વનસ્પતિ કહ રીતે વિચારે છે કે અમલ કરે છે? તે એક આશ્ચર્યજનક વાત છે.

આ બધી ઘટનાઓ કહ રીતે થાય છે તેના વિશે વિચારીએ ત્યારે વનસ્પતિઓ પણ સમજશક્તિ ધરાવે છે અને તે પણ અન્ય પ્રાણીઓની મદદ લેવી કે પછી તેમને દૂર રાખવાના ઉપાયો કરે છે તે ખેતી માનવોથી કે અન્ય પ્રાણીઓથી તે અલગ કે પાછળ છે તેવું કહેવું હવે કદાચ આપણી અજ્ઞાનતા ગણાશે.

વન્યસૃષ્ટિ પરિચય વનસ્પતિઓ સંદેશા પાઠવે છે!

- હેમંત સુવાર

એ ડોર બેલ દબાવવા જતો હતો ત્યાં એની નજર અધ ખુલ્લી બારીમાંથી અંદર દોડી ગઈ, એણે જે જોયું તેથી ચોંકી ઊઠ્યો, એનો બાપ હેરી એની મા લીસાને પીટી રહ્યો હતો

ટોની નવમા ધોરણમાં ભણતો એક હોંશિયાર વિદ્યાર્થીઓ હતો. આ છેલ્લો પિરીયડ કેન્સલ થતાં ટોની સ્કૂલથી રોજ કરતાં એક ક્લાક વહેલો ઘેર આવ્યો. એ ડોર બેલ દબાવવા જતો હતો ત્યાં એની નજર અધ ખુલ્લી બારીમાંથી અંદર દોડી ગઈ. એણે જે જોયું તેથી ચોંકી ઊઠ્યો. એનો બાપ હેરી એની મા લીસાને પીટી રહ્યા હતા. એ ખેતાં ટોનીનું લોહી ઉઠગી ઊઠ્યું. પણ ગમ ખાઈ એણે ધીરે રહીને ડોર બેલ દબાવ્યો.

લીસા આંસુ વૃંછી દોડી આવી. બાપરૂં ખોલી દીકરાને વહાલથી પૂછ્યું, "બેટા, આજ વહેલો કેમ?"

"પીટી ટીચર નહોતા આવ્યા એટલે છેલ્લો પિરિયડ કેન્સલ થયો." અને સૂચનાપ ઘટમાં પ્રવેશ્યો.

એના ડેડી કર્વું બોલ્યા વિના બીજુ પાલી હોઈ એમનાં કારખાને ચાલ્યા ગયા.

એ જતાં ટોનીએ એની મમ્મીને પૂછ્યું, "મમ્મી, ડેડી તને કેમ મારતા હતા?"

"તું આજ કેમ આવો સવાલ કરે છે?"

"મેં અધ ખુલ્લી બારીમાંથી નજરે જોયું છે."

લીસા હવે કંઈ છૂપાવી શકે એમ નહોતી. અશ્રુભરી આંખે દીકરાને આલિંગનમાં લઈ બોલી, "બેટા, આ તો

છેલ્લા પાંચ વર્ષથી રોજનો ક્રમ છે. હવે મને એ પહેલાં જેમ પ્રેમ નથી કરતાં. એમના હવસને પોષવાનું એક માત્ર પાત્ર ગણે છે. દિવસ રાત ખેંચા વિના એ મારે સંગ રૂંબે છે. 'મારે કામ છે.' કહી ના પાડું એટલે કસાઈની જેમ મને પીટે છે."

"તું સૂચનાપ એ સહી કેમ લે છે?"

"એ તારા બાપ છે, મારા પતિ છે. પ્રેમ કરી પરણીને એમનો સાથ સ્વીકાર્યો છે, સુખમાં કે દુ:ખમાં સાથે રહેવા પ્રયત્ન કરે છે એટલે સહી લઉં છું. એ કૂર બની શકે પણ મારાથી કૂર ન બનાવ્યું! હું એના ચાળખાથી ટેવાઈ ગઈ છું. જે જોયું તે ભૂલી જા!"

ટોની થોડું વિચારી બોલ્યો, "મમ્મી, આવતા મહિને ફાઈર્સ ડે છે. તું એમને આજથી રોજ સમજાવજે કે પત્ની એ તો અર્ધગિના છે. એ તમારા પ્રેમની ભૂખી છે. નહિ સમજે તો તારો દીકરો એમને એક ચાદગાર ભેટ આપણે!"

ટોની માને આશ્વાસન આપી એની રૂમમાં ગયો. ફાઈર્સ ડે વિષે સંશોધન કરી એક સરસ લેખ તૈયાર કર્યો. આચાર્યને વાંચવા આપ્યો. એમણે બુધ થઈ એ લેખ "ફાઈર્સ ડે" એ પ્રાર્થના વખતે બધા વિદ્યાર્થીઓ સમક્ષ વાંચવા કહ્યું. એ લેખ એના ડેડીને પણ વાંચવા આપ્યો. હેરીએ વાંચી 'બુલશીટ' કહી બાપુ પર મૂકી દીધો.

બીજે દિવસે સ્કૂલથી ઘેર આવ્યો ત્યારે ડેડી કામે ગયેલા. એની મમ્મી બેડરૂમમાં ઘૂસકે ઘૂસકે રડતી હતી. ટોનીએ પૂછ્યું, "મમ, શું થયું આજ પાછું? ડેડ

ફાઈર્સ ડેની ભેટ

- જય ગબ્બર

ચતાપાટ મૂત પડેલા જેઠ અશ્રુ સહ બોલી, "બેટા આ શું કર્યું?"

"તને એમના ચાળખામાંથી સદા માટે મુક્તિ અપાવી. એ મારા ડેડ નહોતા એક કૂર કસાઈ હતા!"

અને ગન લઈ બહાર નીકળતાં એ બોલ્યો, "હું પોલીસ ચોકીએ જઈ મારો ગુનો કબૂલ કરું છું."

લીસા એને નીકળવા એની પાછળ એની પાછળ અફસોસ! પોલીસ ચોકીએ પહોંચી એનો ગુનો કબૂલ કરતાં પોલીસે એને હાથકડી પહેરાવી મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ હાજર કર્યો. મેજિસ્ટ્રેટે પૂછ્યું, "ચંગ મેન, એક બાપને શોટ કરતાં જરાકે અચકાચો નહિ?"

"એ મારા બાપ નહોતા. એક કાલિલ રાક્ષસ હતા. એક રેડિયાળ ગુનેગારને સજા ન મળવી બેઠાં જુઓ આ મારી માનો લોહિયાળ બરડો." કહી એની મા પાસે દોડી જઈ એની માનો બરડો બતાવ્યો. લીસાના બરડે લોહિયાળ ચાળખા જેઠ મેજિસ્ટ્રેટ હચમચી ઊઠ્યા.

એમણે તરત જ ચૂડાદો આપ્યો, "એક માના પ્રેમમાં પાગલ બની જે પગલું ભર્યું તે ખોટું હતું. તારો ગુનો તે કબૂલ કર્યો છે. પણ એ ગુનો ભયંકર છે એની સજા ફાંટી છે. પણ સાચી હકીકત ધ્યાનમાં લઈ આમ કાયદો હાથમાં લેવા બદલ તને ચાર વર્ષની કેદ ફરમાવું છું. સાથે સૌ પતિને સલાહ આપું છું કે પત્ની એ તો અર્ધગિના છે. પ્રેમનો એક મહાન ધોષ છે. એના પર કદી ગ્રાસ ન ગુજારશો. નહિ તો તમારો દીકરો ફૂલનો બદલે 'ફાઈર્સ ડે' ની કેવી ગિફ્ટ આપશે એ સમજી લો. કેસ ઘડા કલોઝડ!" કહી મેજિસ્ટ્રેટ લીસાને રડતી મુકી ચાલ્યા ગયા.